

'Vrienden noemen mij dj Goebbels'

De Nederlandse actrice **CARICE VAN HOUTEN**, die nu aan een cd werkt, is nogal hartstochtelijk als ze anderen van haar muzieksmaak tracht te overtuigen (in Vrij Nederland).

EXTRA TOELAGE 'BEETJE AAN DE LAGE KANT'

Het waren schone woorden: samen met het Vlaams Fonds voor de Letteren zou Joke Schauvliege werk maken van een beleid rond kwalitatieve fictie, debutanten helpen, de Vlaamse literatuur promoten. Toelage: 6.000 euro. Nu kun je met 6.000 euro wel wat pakjes friet kopen, betogen **LUC COOREVITS** en collega's, maar er een literair beleid mee voeren?

Hoera, 6.000 euro extra

LUC COOREVITS EN COLLEGA'S

Wie? Bestuurders organisaties uit 'literair middenveld'.

Wat? Als Schauvliege wil dat de 'ambitieuze beheersovereenkomst' die ze gesloten heeft wordt nageleefd, moet ze daarvoor wel de nodige middelen uittrekken.

Waarom? 6.000 euro, dat is een affront.

De Vlaamse regering houdt van literatuur, dat weet iedereen. Niet dat zulke uitspraken al ergens in regeringsdocumenten opgevallen zijn, of gehoord uit de mond van de minister-president. Het is de Vlaamse minister van Cultuur die het zegt en uitstraalt. Op de nieuwjaarsreceptie van het VFL (het Vlaams Fonds voor de Letteren, dertien jaar geleden opgericht om de letteren en het literaire leven in Vlaanderen meer adem, gezondere lucht en groenere graasweiden te geven) had Joke Schauvliege het over een hoop fraaie plannen die ze samen met het VFL zou gaan uitvoeren, waarop alle aanwezigen aan het glunderen sloegen.

Die fraaie plannen kregen hun beslag in wat in de literaire wandelgangen 'een ambitieuze beheersovereenkomst' wordt genoemd. Inmiddels blijkt dit helaas een dichterlijke overdrijving: er is immers geen geld om al die ambities proper en wel uit te voeren. In die door het VFL en de Vlaamse regering bereikte 'ambitieuze beheersovereenkomst' staat het nochtans allemaal sierlijk en deftig: de uitbouw van een beleid rond literaire en kwalitatieve non-fictie, een continuering van de aandacht voor strips en stripauteurs, nieuwe regelingen voor debutanten, aandacht voor digitalisering, managementondersteuning voor een professioneel BoekenOverleg, de verdere uitbouw van een vertaal- en promotiebeleid rond Vlaamse literatuur in het buitenland. Dat allemaal, welteverstaan, boven op de corebusiness van het VFL, ook niet niks, en te veel om hier op te sommen (hoewel, een graai: subsidies toekennen, projecten financieren, activiteiten en initiatieven ontwikkelen, bijdragen leveren aan het beleid, samenwerkingsverbanden opzetten, advies uitbrengen over het letteren- en boekenbeleid).

Hop, 3 miljoen

Je zou verwachten: de excellenties van de Vlaamse regering halen met een royaal gebaar de portemonnee boven. Daar hebben ze immers verstand van: nog niet zo lang geleden wist de Vlaamse regering 3,3 miljoen euro op te duikelen, waarmee ze een boei gooide naar een aantal kunstinstellingen die ondanks een positief advies door allerlei haperende machinaties binnen het Kunstendecreet toch aan het verdrinken waren.

Voor het VFL, en dus voor de literatuur in Vlaanderen, blijft die portemonnee echter

diep in de binnenzak van de regering. Om een lang verhaal over diverse besparingsrondes en kaasschaven (afgelopen drie jaar: liefst 200.000 euro weg geschaafd) kort te maken: de Vlaamse regering legt vandaag hoop en al 6.000 euro extra op tafel. Nu is 6.000 euro op zich een behoorlijk bedrag: je kunt er minstens tien maatkakken van goede snit mee kopen, of zo'n 250 boeken, of ruim vijf jaar lang elke dag een pakje friet met mayonaise. Je kunt met die 6.000 euro iemand tegen een behoorlijk loon in dienst nemen, echter niet langer dan ongeveer een maand.

Dat kan allemaal, maar om er de uitbouw van een beleid rond literaire en kwalitatieve non-fictie mee te bekostigen, alsmede een continuering van de aandacht voor strips en stripauteurs, plus nieuwe regelingen voor debutanten, plus aandacht voor digitalisering, plus managementondersteuning voor een professioneel BoekenOverleg, plus de verdere uitbouw van een vertaal- en promotiebeleid rond Vlaamse literatuur in het buitenland: voor dat alles is 6.000 euro wat aan de lage kant. Om niet te zeggen dat het een affront is.

Onlangs is het 'literaire middenveld' gaan samenzitten om de stand van zaken te bespreken - men hale zich bij het 'literaire middenveld' niet alleen een soort Jardins des Tuileries met talrijke klaterende fonteinpartijen voor de geest, maar ook en vooral instellingen als Poëziecentrum, Stichting Lezen, Passa Porta, Letterenhuis, Strip Turnhout, Behoud de Begeerte en PEN Vlaanderen. Deze verzamelde literaire lichamen kwamen tot verschillende vaststellingen: (met genoeg) dat ze niet tot bloedens toe hebben moeten inleveren; (met ongenoeg) dat er qua middelen al jaren geen schot in de zaak komt; (met fierheid) dat ze samen, elk op hun terrein, een toenemend dynamisch literair klimaat creëren waar men in het buitenland een puntje aan kan zuigen; (met verbijstering) dat daar werkelijk niets tegenover staat; (met vastberadenheid) dat een sterk en gerespecteerd VFL broodnodig is voor de literatuur in Vlaanderen.

Uitvoering: onmogelijk

Wijjuichen luid toe dat het VFL blaakt van enthousiasme om alle behartigenswaardige plannen van de beheersovereenkomst tot een goed eind te brengen, ondanks het feit dat de Vlaamse regering de uitvoering ervan in wezen onmogelijk maakt.

Laat er geen misverstand over bestaan: we staan als één man achter het VFL en roepen met één stem de Vlaamse regering op om niet langer rond de pot te draaien en te doen wat ze beloofd heeft: het VFL de middelen te geven om die befaamde beheersovereenkomst naar behoren uit te voeren. Tot meerdere eer en glorie van de schrijvers en de literatuur.

Luc Coorevits (Behoud de Begeerte), Sigrid Bousset (Passa Porta), Leen Van Dijk (Letterenhuis), Bart Van Loo (PEN Vlaanderen), Koen Van Rompaey (Strip Turnhout), Majo de Saedeleer (Stichting Lezen), Carl De Strycker (Poëziecentrum)

Van royaal de portefeuille opentrekken heeft de Vlaamse regering nochtans verstand